

[Undervisningsministeren.]

mere naturligt hjemme under Behandlingen af det kommende Forslag om det kongelige Teaters Styrelse og Økonomi.

Det ærede Medlem sagde saa, at Staten ikke skal drive Teater. Ja, det er jeg i Princippet slet ikke saa særdeles uenig med det ærede Medlem i, og der er vist mange andre Virksomheder, som Staten driver, som den hellere ikke skulde drive. En Ting er at begynde paa at drive en saadan Virksomhed, og en anden Ting er at holde op, naar man har drevet den i længere Tid. Jeg har ved tidligere Lejligheder sagt, at hvis det laa for, at man skulde bestemme, om Staten skulde drive et Teater, saa tror jeg rigtignok, jeg vilde stemme imod, men derfor kan man jo godt være noget betænkelig ved, at Staten pludselig skulde trække sig bort fra den Virksomhed, som den har drevet og drevet saaledes, at mange alligevel mener, at det har haft betydelig Kulturværdi. De mange, som aldrig kommer i det kongelige Teater, bør i alt Fald ikke betale, siger det ærede Medlem. Det er der jo ogsaa noget rigtigt i, men helt rigtigt er det naturligvis ikke alligevel. Man kan ikke gøre den Betragtning gældende helt ud i et Samfund, der er indrettet som vort. Saa kunde man ogsaa sige, at der er mange, der slet ingen Brug har for Aandssvageanstalter eller for Universitetet, for at nævne helt modsatte Ting, og derfor ikke bryder sig om at betale dertil. Eller man kan nævne, at der er barnløse Folk, der kan sige, at de har ingen Fornøjelse af at opretholde en Folkeskole for alle Børn her i Landet, og vi bør derfor være fri for at betale dertil, men det kan vi ikke blive, vi er nødte til at tage vor Part af disse Ting. Jeg vil ikke dermed sige, at Folkeskolen staa akkurat ligesom det kongelige Teater, selv om jeg maaske ogsaa kunde have fundet paa at stemme helt sært, hvis der var Tale om, at Staten eller det offentlige nu skulde oprette en Folkeskole. Jeg ved ikke en Gang med Bestemthed, om jeg da vilde stemme derfor. Jeg indrømmer, at de to Ting ligger ikke helt parallelt med hinanden, men dog ikke fjernere, end at jeg synes, at man godt kan nævne dem her i Forbindelse med hinanden. Jeg tror altsaa ikke, at det er helt rigtigt at sige, at fordi Folk aldrig kommer i Teatret, har de uden videre, som Forholdene ligger, Ret til at sige, at ingen af deres Penge maa gaa dertil. Det er et Svar, der vilde føre Konsekvenser med sig, som ingen af os vilde tage. — Det bør dog være en Bestræbelse til enhver Tid, at de Udgifter, som Folk skal have hertil, kan blive saa smaa

som muligt, og jeg mener netop, at det Skridt, vi her foretager, er et meget betydningsfuldt Skridt i Retning af at formindske Udgifterne til det kongelige Teater. Og de, der stemmer mod Lovforslaget ud fra den Betragtning, at det gælder om at værne Statskassen, kommer nok til at se, at Virkningen deraf bliver, at vi fremtidig kommer til at betale det Beløb, vi nu betaler, og ikke sparer Statskassen for de Penge, som der efter min Mening er grundet Haab om at spare den for ved denne Foranstaltning.

Jeg skal endnu blot give et Svar til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der rettede et Spørgsmaal til mig, der lød omtrent saadan: Betyder Vedtagelsen af dette Forslag, at Rigsdagen binder sig til at bevilge de nødvendige Udgifter til tekniske Forbedringer ved det gamle Teater? Saadan noterede jeg det. Ja, jeg behøver naturligvis ikke at sige til det ærede Medlem, at Rigsdagen ikke lovmæssigt eller juridisk forpligter sig ved det, der her sker, men jeg vil sige, at det, at disse Beløb bevilges, er Forudsætningen for, at det Budget, der er opstillet, kan holde; nægter man disse Bevillinger senere, kommer den Besparelse ikke frem, som der er regnet med i Lovforslaget og dets Bemærkninger. Altsaa for saa vidt forpligter man sig ved at vedtage dette Lovforslag i Realiteten til at gennemføre det andet, der kommer senere, om at bevilge de nødvendige Midler.

Jeg skal nøjes med disse Bemærkninger nu og blot igen tilraade at stemme for de to foreliggende Lovforslag ud fra den Betragtning, at der derved opnaas en betydelig Besparelse paa det Budget, der her er Tale om.

Ordføreren angaaende Lovforslaget om Opførelse af en Bygning til Brug for Statsradiofonien (I. A. Hansen): Der har under denne Sags Behandling været rettet Angreb fra forskellige Sider mod Ledelsen af det Udvalg, der har gjort Indstillinger vedrørende de to foreliggende Lovforslag. Man har paastaet, at der ikke er blevet givet den fornødne Tid til at indhente Oplysninger eller anstille Under søgelser under sagkyndig Vejledning, og at man skulde have afvist Forhandling om andre Projekter end det Holger Jacobsen'ske, som man, efter hvad der paastaas, nu vil trumfe igennem for enhver Pris. Jeg maa tilbagevise disse Angreb paa Udvalgets Ledelse, de savner enhver Berettigelse, og det største Vidnesbyrd herom turde være Størrelsen af det Flertal, som indstiller disse to Lovforslag til Vedtagelse. Udvalget